

LÖGREGLUSAMÞYKKT

fyrir Stokkseyrarhrepp.

1. gr.

Samþykkt þessi gildir fyrir umdæmi Stokkseyrarhrepps.

2. gr.

Með almannafæri í samþykktinni er átt við götur og svæði ætluð til almenninga. Ákvæðin um almannafæri gilda einnig eftir því sem við á um aðra staði, sem opnir eru almenningi, svo sem verslanir, veitingastaði, söfn, afgreiðslur o.fl.

3. gr.

Uppbót, áflog, óspektir eða önnur háttsemi, sem raskar allsherjarreglu, má ekki eiga sér stað á almannafæri, og ekki mega menn þyrpast þar saman, ef það truflar umferð eða veldur vegfarendum öðrum óþægindum.

Enginn má sýna öðrum áreitni á almannafæri eða sýna þar af sér ósæmilega háttsemi.

4. gr.

Lögreglustjóri getur bannað notkun hátalara, hljómf lutningstækja, hljóðfæra eða annars þess háttar á eða við almannafæri, ef ástæða er til að ætla að hún valdi ónæði eða truflun.

5. gr.

Bannað er að hafast nokkuð að, sem veldur ónæði eða raskar næturró manna.

6. gr.

Þegar fjölmenni safnast saman á almannafæri við miðasölur, skemmtistaði, verslanir og aðra afgreiðslustaði, skal fólk raða sér þannig að þeir, sem fyrstir koma, fái fyrst afgreiðslu.

7. gr.

Hver sá sem staddur er á almannafæri, er skyldur til að segja til nafns síns og heimilis, þegar lögreglan krefst þess.

8. gr.

Skylt er að hlýða fyrirmælum, sem lögreglan gefur, vegna umferðarstjórnar eða til þess að halda uppi reglu á almannafæri.

Lögreglan getur vísað þeim mönnum í burtu af almannafæri, sem með háttsemi sinni valda vegfarendum eða íbúum í nágrenninu ónæði.

9. gr.

Gluggaþvott má ekki framkvæma nema í frostlausu veðri, ef þvotturinn veldur renslis á gangstétt eða á götu. Ekki má þvo glugga, ef hætta er á því að vatn skvettist á vegfarendur.

Eiganda eða umsjónarmanni húss er skylt að fjarlægja af húsi sínu snjó og grýlukerti, sem fallið geta niður og valdið hættu fyrir vegfarendur.

10. gr.

Öllum ber að gæta þess að ganga vel um á almannafæri og skemma ekki þar hluti sem ætlaðir eru til almenninga eða prýði. Þetta á einnig við þann hluta af húsum og öðrum mannvirkjum sem liggja á almannafæri.

Á slík mannvirki má ekki mála eða teikna og ekki festa upp auglýsingar, nema með leyfi eiganda eða umráðamanns. Þá er óheimilt að reisa auglýsingarskilti á almannafæri nema með leyfi hreppsfirvalda. Uppfestar auglýsingar skulu hlutaðeigendur taka niður, þegar þær hafa

fullnægt tilgangi sínum, og hreinsa vel staðinn þar sem þær voru hafðar. Löglega uppfestar auglýsingar má enginn rífa niður, saurga eða gera ólæsilegar á annan hátt.

Þess skal gætt að troða ekki ræktaða bletti, grasreiti, blómabeð og limgerði á almannafæri og bannað er að slíta þar upp blóm.

11. gr.

Hreppsnefnd getur sett reglur um skemmtigarða, kirkjugarða, leikvelli og önnur opinber svæði, enda séu reglurnar festar upp við innganginn eða á öðrum áberandi stað.

12. gr.

Till kynna skal lögreglustjóra um fyrirhugaðar hópgöngur og útifundi í því skyni, að hann geti gert viðeigandi ráðstafanir varðandi stjórnum umferðar.

13. gr.

Í landareign Stokkseyrarhrepps má ekki nota skotvopn, halda flugeldasýningar, ganga með logandi blys eða kveikja í bálköstum nema með leyfi lögreglustjóra og sveitarstjórnar.

14. gr.

Enga atvinnu, sem tálmar umferð, má reka á almannafæri.

Utan sölubúða er sala á hverskonar varningi bönnuð með þeim undanþágum, sem hér greinir: Blöð, bæklinga, aðgöngumiða, happdrættismiða, merki og annað þessu skylt má selja á almannafæri. Hreppsnefnd getur veitt leyfi til vörusölu á almannafæri, enda séu fyrir mæli um verslunarleyfi og önnur ákvæði laga því ekki til fyrirstöðu, að slík leyfi séu veitt. Skal leyfi hreppsnefndar bundið við ákveðnar vörutegundir og er heimilt að setja fyrir leyfinu þau skilyrði, sem talin eru nauðsynleg.

15. gr.

Fasta afgreiðslu bifreiða eða sölu notaðra bifreiða má einungis hafa í því húsnæði eða á þeim stað, sem hreppsnefnd hefur samþykkt til slíkra afnota, að fenginni umsögn lögreglustjóra. Hreppsnefnd veitir leyfi í tiltekinn tíma og getur takmarkað það við tiltekinn fjölda bifreiða og sett önnur þau skilyrði, er þurfa þykir.

16. gr.

Enginn má án leyfis húsráðanda láta fyrirberast á lóð eða í húsi hans. Ekki má fara í hífýli manna í söluerindum, ef húsráðandi leggur við því bann.

Lögreglan getur bannað mönnum að hafast við á þessum stöðum, ef hún telur það geta valdið óþægindum eða hættu.

17. gr.

Enginn má fleygja rusli eða öðru þess háttar á lóð annars manns. Hver sem það gerir skal flytja óhreinindin tafarlaust burt á sinn kostnað.

18. gr.

Á almannafæri má ekki leggja eða setja neitt það, sem hindrar almenna umferð eða veldur hættu.

Eigendur stórra vinnuvéla eða bifreiða, sem notaðar eru til fólks- eða vöruflutninga, 2½ tonn að eigin þyngd eða þyngri, skulu leggja þessum tækjum á lóðum sínum eða á sérstaklega merkt bílastæði, sem ætluð eru stórum bifreiðum og vinnuvélum eða fara að öðru leyti eftir fyrir mælum lögreglunnar um geymslu þeirra.

Óheimilt er að láta aflvél kyrrstæðra bifreiða eða vinnuvéla ganga að óþörfu, svo komast megi hjá loftmengun á almannafæri eða þar sem ætla má að slíkt valdi óþægindum.

Lögreglustjóri getur bannað stöðu hjólhýsa, báta, hestaflutningavagna og þess háttar tækja á götum og almennum bifreiðastæðum, sem þykja valda íbúum ónæði.

Heimilt er að flytja í burtu og taka í vörslu lögreglu, bifreiðar sem standa án skrásetningarnúmera á götum og almennum bifreiðastæðum. Tilkynna skal skráðum eiganda og/eða umráðamanni um flutninginn og ber hann kostnað vegna flutnings og vörslu bifreiðarinnar.

Varðandi frekar um brottflutning ökutækja vísast til 110. gr. umferðarlaga nr. 50/1987.

Allur akstur vélknúinna torfæruhjóla, svo sem fjórhjóla, er bannaður innan hreppslandsins. Hreppsnefnd getur þó heimilað undanþágu frá þessu ákvæði á afmörkuðum svæðum.

Akstur vélsleða um götur þorpsins er bannaður nema í þágu björgunar og slysavarna.

19. gr.

Á götum þorpsins eða þar sem hætta getur stafað af má ekki hafa um hönd skemmtanir eða leiki, sem hindra umferð. Bannað er að hanga aftan í bifreiðum, sem eru á ferð um göturnar.

20. gr.

Ef ís á sjó eða vötnum þykir ekki nógu traustur getur lögreglustjóri bannað alla umferð um hann.

21. gr.

Þeir sem flytja farm um götur þorpsins skulu gæta þess vandlega að ganga þannig frá farminum, að ekki valdi óþrifum. Ef eitthvað slæðist eða hrynur niður á almannafæri við flutninginn, fermingu, eða affermingu, er stjórnanda flutningatækisins skylt að hreinsa það upp þegar í stað.

22. gr.

Á almannafæri mega hundar, hestar, sauðfé eða annar búsmali ekki ganga laus og laust búfé má ekki reka um götur þorpsins nema með leyfi hreppsnefndar.

Samanber samþykkt um hundahald á Stokkseyri frá 21. desember 1990 með seinni tíma breytingum og samþykkt um búfjárhald á Stokkseyri frá 25. febrúar 1991 með seinni tíma breytingum.

23. gr.

EKKI MÁ gera skurð í gangstéttir, götur eða torg né raska þeim á annan hátt, nema með leyfi hreppsyfirvalda og samþykki lögreglustjóra. Að verki loknu skal færa það í samt lag, sem raskað var. Þegar gerður er skurður í gangstétt, skal sá, sem verkið vann, sjá um að gangangi vegfarendum sé séð fyrir gangbraut. Slík verk skulu unnin þannig, að sem minnstur farartálmi verði. Þess skal ætíð gætt, að vegfarendur séu aðvaraðir um farartálmann með nægjanlega greinilegum ljósum, þegar dimmt er.

Lögreglustjóri gerir þær ráðstafanir, er honum þykir þurfa til að afstýra hættu fyrir vegfarendur. Getur hann bannað umferð um götur að nokkru eða öllu leyti meðan á verki stendur eða skipað fyrir um, hvernig umferð skuli hagað. Einnig getur hann ákveðið að skurðir í götum séu byrgðir og uppgröftur fjarlægður þannig, að umferð sé óhindruð um götur á þeim tíma, sem ekki er unnið, svo sem að næturlagi og um helgar. Þá getur lögreglustjóri, ef hann telur framkvæmdir dragast um of, látið setja í samt lag það, sem raskað var, á kostnað þess, sem verkið átti að vinna.

24. gr.

Þegar hús er byggt, rífið, endurbyggt eða flutt, er eiganda eða verktaka skylt að haga sér eftir þeim fyrirmælum, sem lögreglustjóri gefur, til að forðast farartálma, hættu eða óþægindi fyrir vegfarendur.

Girðingar, sem hafa verið reistar vegna mannvirkjagerðar, skal fjarlægja, þegar þeirra er ekki lengur þörf.

Þegar hús eða annað mannvirki brennur eða það er tekið burtu, án þess að annað sé byggt í staðinn, er eiganda skylt að ganga svo frá hússtæðinu, að ekki stafi af því hættu, óþrífnaður eða óþrýði.

25. gr.

Atvinnustarfssemi í íbúðarhverfum er óheimil. Hreppsnefnd getur þó heimilað þar minni háttar starfsemi, svo fremi að tryggt sé að slíkt leiði ekki af sér ónæði eða truflun gagnvart íbúum. Slíkt leyfi skal ekki veitt til lengri tíma í senn en fjögurra ára og bundið við nafn leyfishafa. Brjótí leyfishafi gegn ákvæðum þessarar greinar eða reksturinn þykir ekki fara vel úr hendi getur hreppsnefnd með þriggja mánaða fyrirvara afturkallað leyfið.

Atvinnurekstri í húsnaði sem liggur að íbúðabyggð skal jafnan haga þannig, að ekki hljóti af ónæði eða truflun fyrir þá sem næst búa. Gildir það jafnt um starfsemina sjálfa, sem og umferð sem af henni hlýst. Hreppsnefnd getur sett sérstakar reglur um slíka starfsemi ef ástæða þykir til.

Enginn má reka knattborð, spilakassa eða leiktæki gegn borgun, nema með leyfi lögreglustjóra að fenginni umsögn hreppsnefndar. Leyfið skal ekki veitt til lengri tíma í senn en fjögurra ára. Það skal bundið við nafn leyfishafa og rekstur á tilteknum stað. Lögreglustjóri ákveður gjald fyrir leyfið, sem greiðist árlega.

Ef leyfishafi brýtur gegn ákvæðum 3. mgr. þessarar eða reksturinn þykir ekki fara vel úr hendi, getur lögreglustjóri svipt hann leyfinu, enda hafi leyfishafi ekki látið segjast við aðvörun.

Knattborð, spilakassa eða leiktæki má reka frá kl. 9.00 til 23.30.

Börnum innan 14 ára er óheimill aðgangur að slíkum tækjum nema í fylgd með forráðamönnum. Miða skal aldur við fæðingarár en ekki fæðingardag.

26. gr.

Veitingastaði er heimilt að hafa opna frá kl. 6.00 til 3.00. Allir gestir, sem eigi hafa þar náttstað skulu hafa farið út eigi síðar en hálfri stundu eftir að lokað er. Þó má selja ferðamönnum greiða á hvaða tíma sem er, ef þeir fá náttstað á veitingastaðnum eftir lokunartíma.

27. gr.

Hver sá sem rekur veitinga- eða gististað, samkomuhús eða heldur almenna skemmtun eða sýningu, skal sjá um að allt fari vel fram og að starfsemin valdi ekki nágrönnum ónæði. Slík starfsemi skal háð sérstöku eftirliti og er lögreglunni heimilt að fara um samkomusali og önnur húsakynni, sem gestir eiga aðgang að.

Á öllum gististöðum skal haldinn nákvæm gestaskrá.

28. gr.

Brot gegn lögreglusamþykkt varðar sektum. Sama er um brot á reglum sem settar eru samkvæmt lögreglusamþykkt.

Ef kenna má yfirsjón barns skorti á hæfilegri umsjá foreldris eða þess sem gengur barninu í foreldris stað skal refsa þeim fyrir yfirsjónina.

29. gr.

Ef einhver lætur það ógert, sem er skylda hans samkvæmt lögreglusamþykkt eða reglum sem settar eru samkvæmt henni, má lögreglustjóri láta gera það eða gera nauðsynlegar ráðstafanir til þess að hindra að vanræksla valdi tjóni.

Kostnaður við þetta greiðist af þeim sem ábyrgðina ber. Sama er um kostnað af ráðstöfun sem lögreglustjóri gerir til þess að hindra fyrirhugaða athöfn eða stöðva athöfn sem ekki er að fullu lokið, en bönnuð er í samþykktinni eða samkvæmt henni. Ef sá sem ábyrgð ber er ekki fær um að greiða slíkan kostnað greiðist hann úr ríkissjóði.

Lögreglusamþykkt þessi, sem hreppsnefnd Stokkseyrarhrepps hefur samið og samþykkt samkvæmt lögum um lögreglusamþykktir, nr. 36 18. maí 1988, staðfestist hér með til að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim sem hlut eiga að máli.

Dóms- og kirkjumálaráðuneytið, 26. apríl 1991.

Óli Þ. Guðbjartsson.

Ólafur W. Stefánsson.

REGLUGERÐ

um (1.) breytingu á reglugerð um Framkvæmdasjóð aldraðra nr. 299/1990.

1. gr.

5. gr. reglugerðarinnar hljóði svo:

Hlutverk Framkvæmdasjóðs aldraðra er:

1. Að styrkja byggingu þjónustumiðstöðva, dagvista, þjónustuhúsnæðis aldraðra og hjúkr-unarrýmis fyrir aldraða, sbr. 7. gr. reglugerðar þessarar og 17. og 18. gr. laga nr. 82/1989 um málefni aldraðra.
2. Að veita styrki til breytinga og endurbóta sem nauðsynlegar eru á eldra húsnæði fyrir aldraða eða leiða af ákvæðum laga nr. 82/1989 um málefni aldraðra.
3. Að styðja sveitarfélög, einkum dreifbýlissveitarfélög, til að koma á fót heimaþjónustu fyrir aldraða, sbr. 15. gr. laga nr. 82/1989 um málefni aldraðra.
4. Að veita tímabundið rekstrarfé til stofnana aldraðra sem breyta eða hefja starfsemi eftir að fjárlagaár hefst.
5. Önnur verkefni sem sjóðstjórn mælir með og heilbrigðisráðherra samþykkir.

Heimilt er að veita allt að þriðjungi af árlegu ráðstöfunarfé Framkvæmdasjóðs aldraðra til verkefna skv. 3., 4. og 5. tölulið.

Skv. ákvörðun ráðherra skal greiða úr Framkvæmdasjóði aldraðra kostnað vegna reksturs og stjórnar sjóðsins.

2. gr.

7. gr. reglugerðarinnar hljóði svo:

Sjóðstjórn skal raða umsóknum í forgangsörð í samræmi við þörf á hverjum stað. Sjóðstjórn skal gæta þess að gera ekki tillögu um úthlutun vegna stofnana annarra en þeirra sem fengið hafa framkvæmdaleyfi sbr. 20. gr. laga nr. 82/1989 um málefni aldraðra.